

מילים לזכרה של אניה טל ברוד ז"ל

Ania Tal Brod

אניה טל ברוד

בפעם האחרונה, לפני כחודשיים, פגשתי אותה בסוון דלל כשהייתה עם בבעלה, כאשר אותות המחלה והטיפולים הקשים שעברה ניכרו עליה היטב, אבל היא לא ויתרה, לא הסתגרה בביתה, ואף המשיכה להיראות בציבור ולראות מופעי מחול. אישה נפלאה.

רות אשל

הגיליון הנוכחי עשיר מאוד בכתבות ובמאמרים, בהם יוצרים, מורים וחוקרים חולקים עם הקוראים פרקים מניסיון חייהם העשיר. כמו כן, משקף את תפיסת העולם שלי, ככתב עת המשקף והמגיב לעשייה העכשווית בארץ.

בניגוד לעבר, החלטתי להקדיש את דבר העורכת למותה בטרם עת של אניה ברוד טל. זה לא היה סוד שאניה חולה במחלה קשה ונאבקת בה באומץ רב, ובכל זאת הידיעה על מותה הכתה אותי בתדהמה, כאילו לא רציתי להאמין שזה יקרה מתישהו.

אניה זכורה לי כרקדנית יפהפייה, תמירה, אצילית, בעלת נוכחות מרשימה בהופעותיה כסולנית בלהקת בת-דור. לאחר מכן, עברה ליצירה והייתה כוריאוגרפית הבית של להקת בת-דור (1995-1999) שגם זכיתי לראותן. אניה גם יצרה לסדנת בת-דור, למיזמים פרטיים, לאופרה הישראלית ולמרכז מיכילס (מוסקבה). היא הייתה מורה בכירה בלהקת בת-דור, ולימדה בבת שבע 2, במוזע, בקבוצת אלומיניום ובלהקה הקיבוצית הצעירה. היא ניהלה את הלהקה הקיבוצית הצעירה (1999) ואת בית ספר בת-דור (2000). בהמשך, למדה תואר B.A. במדעי הרוח והחברה באוניברסיטה הפתוחה ותואר M.A. בתוכנית הבינתחומית באומנויות באוניברסיטת תל-אביב. עבודת המחקר שלה עסקה בנושא הסטיזיס (Stasis) התנועתי במחול. היא כלת פרס שר התרבות לכוריאוגרפים לשנת 1999.

אני מודה שבמשך שנים, מאז הכוריאוגרפיות האחרונות שיצרה לבת-דור, לא ראיתייה עד שקיבלתי ממנה הזמנה לבוא ולכתוב ביקורת על יצירתה *טלדול* (2014) - עבודה נהדרת העושה שימוש יצירתי מפתיע בפלאפון. שמחתי שניאותה לבקשתי לכתוב *למחול עכשיו* ולשתף את הקוראים על תהליך היצירה (גיליון 27). מאמר על מחקרה בסטיזיס התפרסם בגיליון 28, ובהמשך ביקשתי ממנה לסכם את תובנותיה בתחום הכשרת רקדנים (גיליון 29). כבר אז סיפרה לי על מחלתה, אף שהמראה שלה לא הסגיר זאת. מדי פעם שוחחנו מעט בטלפון והתרשמתי מאומץ ליבה להתמודד עם המחלה.